

Њих две, Ангела Меркел и Јадранка Косор, имају само једну заједничку особину. Подсећају на домаћице. Случајно су се нашле на истом задатку, шмирглале су наше српске ганглије по живим ранама.

Канцеларка Ангела Меркел је моћан политичар с историјским памћењем према Србима од једног века. Она своју моћ носи баш немачки, отворено, самосвесно и у гвозденој обланди. Пре и после ручка с ногу рече шта мисли о перспективи Косова и Србије и пожури кући. Јадранка Косор, премијерка Хрватске, сликајући се с Тачијем личила је на злог патуљка. Гурала нам је прст у око, па је бушила још дубље. Баш хрватски, да више боли.

Поменуте госпође у Србији узроковале су цунами политичких страсти, очаја и сећања. На страну то што су се Срби једној, а нарочито другој госпођи обрадовали као геј паради, али изречене реакције подсећају на већ виђену српску причу с почетка деведесетих прошлог века о божјој неправди и злом новом светском поретку. Да би избегли већ виђено, ред је да окренемо нову страницу сопствене будућности. За почетак нужно је да схватимо да смо за своју судбину, прошлост и будућност, сами криви. Нису нам криве ни канцеларка Меркел, а тек зли патуљак. Најпре, мудра политика и самосвесна нација морале су још почетком осамдесетих минулог века да схвате где светска моћ вуче и Косово и Србију. Ако нам то није било јасно тада, 1990. свакако је морало. Или смо баш дебело глупи!

А јесмо. Наша судбина је равна нашем немању елементарне интелигенције. Најпре, државне послове већ годинама водимо у велетрговини владајућих политичких странака.

У тим пословима једино је важно ко ће коме наместити високоцифрени тендер. Питања како уредити земљу и ојачати привреду су ничија брига. У тој приватноинтересној намештаљци дошли смо до тога да су Хрвати власници више од педесет одсто прерађивачке прехранбене производње у Србији... Биће тога још. Свакако је погубно и ружно све европске рачуне плаћати Караџићем, Младићем, Хацићем, па још новом геј парадом и очекивати европску награду. Као да хаос на Косову, свакако планиран на Западу, није почео одмах после Хацићевог изручења. Каква наивност државне политике.

А све почива на прастарој законитости: Да је Србија економски снажна, да је важан спољнотрговински партнер Немачкој, канцеларка Меркел би с Тадићем водила присније и добронамерније разговоре. Ништа од тога. Имамо земљу и друштво где смо све уништили. У Србији данас нема појма, институције и личности пред којима бисмо с поштовањем погнули главу.

(Прес)